

Του αγοριού απέναντι - Μαίρη Χρονοπούλου

Η **Μαίρη Χρονοπούλου** (Αθήνα 16 Ιουλίου 1933 - 6 Οκτωβρίου 2023)

ήταν Ελληνίδα ηθοποιός του θεάτρου, του κινηματογράφου και της τηλεόρασης.

Η Μαίρη Χρονοπούλου ήταν μία από τις πιο δημοφιλείς Ελληνίδες ηθοποιούς. Εντυπωσιακή γυναίκα και ταλαντούχα ηθοποιός, έγινε σταρ στην καλή εποχή του κινηματογράφου τη δεκαετία του '60. Η θηλυκότητά της, η φινέτσα της, τα πλούσια υποκριτικά της προσόντα και το ταμπεραμέντο της σφραγίζουν κάθε ρόλο που υποδύθηκε στο θέατρο και τον κινηματογράφο.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από τη σχολή του Εθνικού Θεάτρου, στο οποίο εμφανίστηκε στις ομάδες του χορού, σε αρχαία δράματα. Το 1957 άρχισε να συνεργάζεται με το ελεύθερο θέατρο, κάνοντας εμφανίσεις στο Ακροπόλ στα έργα των Σακελλάριου-Γιαννακόπουλου «Η Κυρία» και «Ρομάντζο μιας Καμαριέρας».

Στον κινηματογράφο πρωτοεμφανίστηκε σαν κομπάρσος στο «Χαρούμενο Ξεκίνημα» του Δημόπουλου, παραγωγής Φίνος Φιλμ το 1954, όταν ήταν ακόμη φοιτήτρια. Το 1958 πήρε ένα μικρό ρόλο στο «Τελευταίο Ψέμμα» του Κακογιάννη, πάλι στη Φίνος Φιλμ. Από το 1963 και μετά πρωταγωνιστεί σε πλειάδα δραματικών ταινιών της Φίνος Φιλμ, και όχι μόνο, σε ρόλους ντάμας και μοιραίας γυναικας, δίπλα σε όλους τους άντρες πρωταγωνιστές της εποχής, όπως Κούρκουλος, Γεωργίτσης, Παπαμιχαήλ, Φούντας, Αλεξανδράκης.

Ξεχωρίζουν οι ερμηνείες της στα «Κόκκινα Φανάρια» του Β. Γεωργιάδη (1963, Δαμασκηνός-Μιχαηλίδης), «Χωρίς Ταυτότητα», (1963, Φίνος Φιλμ), «Πολύ Αργά για Δάκρυα» του Γ. Δαλιανίδη (1968, Φίνος Φιλμ), «Οι Αδίστακτοι» του Ν. Κατσουρίδη (1965, Σάβας Φιλμ), «Κοινωνία Ωρα Μηδέν» του Ντ. Δημόπουλου (1966, Φίνος Φιλμ), «Η Λεωφόρος του Μίσους» (1968, Φίνος Φιλμ) και «Ορατότης Μηδέν» του Ν. Φώσκολου (1970, Φίνος Φιλμ).

Ανάμεσα σε αυτές τις κοινωνικές και δραματικές ταινίες εμφανίστηκε σε τρία μιούζικαλ του Γιάννη Δαλιανίδη, παραγωγής Φίνος Φιλμ, στα οποία θα κάνει θραύση: «Οι Θαλασσιές οι Χάντρες», «Μια Κυρία στα Μπουζούκια» και «Γοργόνες και Μάγκες». Ιδιαίτερα στο «Μια Κυρία στα Μπουζούκια» σαγήνευσε το κοινό με το ακαταμάχητο στυλ και ταμπεραμέντο της τόσο υποκριτικά όσο και ερμηνεύοντας δύο από τις μυθικές επιτυχίες των τραγουδιών του Ελληνικού Κινηματογράφου, το «Είμαι Γυναίκα του Γλεντιού» και το «Του Αγοριού Απέναντι».

Στη θεατρική της καριέρα, συνεργάστηκε με όλους τους μεγάλους θιάσους της Αθήνας και έπαιξε με την ίδια ερμηνευτική ικανότητα σε όλα τα είδη θεάτρου. Το 1972 συγκρότησε το δικό της θίασο με τον οποίο ανέβασε τα έργα: «Τι Ωρα θα γυρίσεις Πηνελόπη» του Μομ και «Ένα Καυτό Κορίτσι» του Καμπανέλη.

Έχει στο ενεργητικό της σημαντικές ερμηνείες και στο Νέο Ελληνικό Κινηματογράφο, όπως στις εξαιρετικές ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου «Κυνηγοί» και «Ταξίδι στα Κύθηρα», ενώ κέρδισε βραβείο Α' γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με την ταινία «Τα Παιδιά της Χελιδόνας» του Κώστα Βρεττάκου, το 1987

Λίγα χρόνια νωρίτερα στην άλλη μεριά του Ατλαντικού γεννήθηκε μια άλλη μεγάλη κυρία του αμερικανικού κινηματογράφου, η Τζίντζερ Ρότζερ.

Η **Τζίντζερ Ρότζερς (Ginger Rogers)**, (16 Ιουλίου 1911 - 25 Απριλίου 1995) ήταν Αμερικανίδα ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου, χορεύτρια και τραγουδίστρια βραβευμένη

με Όσκαρ Α' Γυναικείου Ρόλου για την ταινία του 1941 *Το Δράμα μιας Γυναίκας (Kitty Foyle)*.

Η ηθοποιός φημίζεται για τη συμμετοχή της σε ταινίες μιούζικαλ της δεκαετίας του '30, ως χορευτική παρτενέρ του Φρεντ Αστέρ. Οι δυο τους γύρισαν μαζί δέκα ταινίες και φημίζονται ως κινηματογραφικό δίδυμο. Η λήξη της συνεργασίας της με τον Αστέρ είχε ως αποτέλεσμα η ηθοποιός να στραφεί σε άλλα κινηματογραφικά είδη όπως το δράμα και την κωμωδία. Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου την έχει κατατάξει στη 14η θέση της λίστας με τις 25 μεγαλύτερες σταρ όλων των εποχών

ΥΓ. Το τραγούδι που είχε επιλεγθεί ήταν το:

ΔΡΟΜΟ ΑΛΛΑΞΕ Ο ΑΕΡΑΣ Αλεξίου - Μάλαμας - Ιωαννίδης

Quell-URL: <http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/2082>